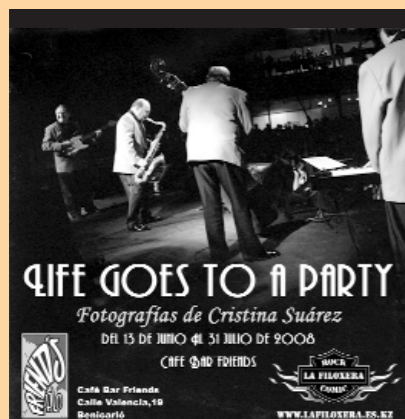

Exposició de fotografies CRISTINA SUÁREZ

Cafeter a Friends, Carrer
Valencia, Benicarló .

Organitza: La Filoxera

Fins al 31 de Juliol romandrà en el Cafè Bar Friends de Benicarló l'exposició fotogràfica "Life goes to a party" de Cristina Suárez. Les catorze obres que conformen l'exposició constitueixen part d'un projecte personal de títol homònim, una revisió de l'escena retroamericana actual. En aquest cas, les instantànies van ser preses en el festival "Rockin Race".

II FÒRUM DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

21 de juny

18:00 hores

"Placeta dels Bous"
C/ Joan Carles I
Benicarló

BENICARLÓ EN CONSTRUCCIÓ

Telèfon d'informació
800 40 40 40

Organitza:
AGENDA 21
Ajuntament de Benicarló

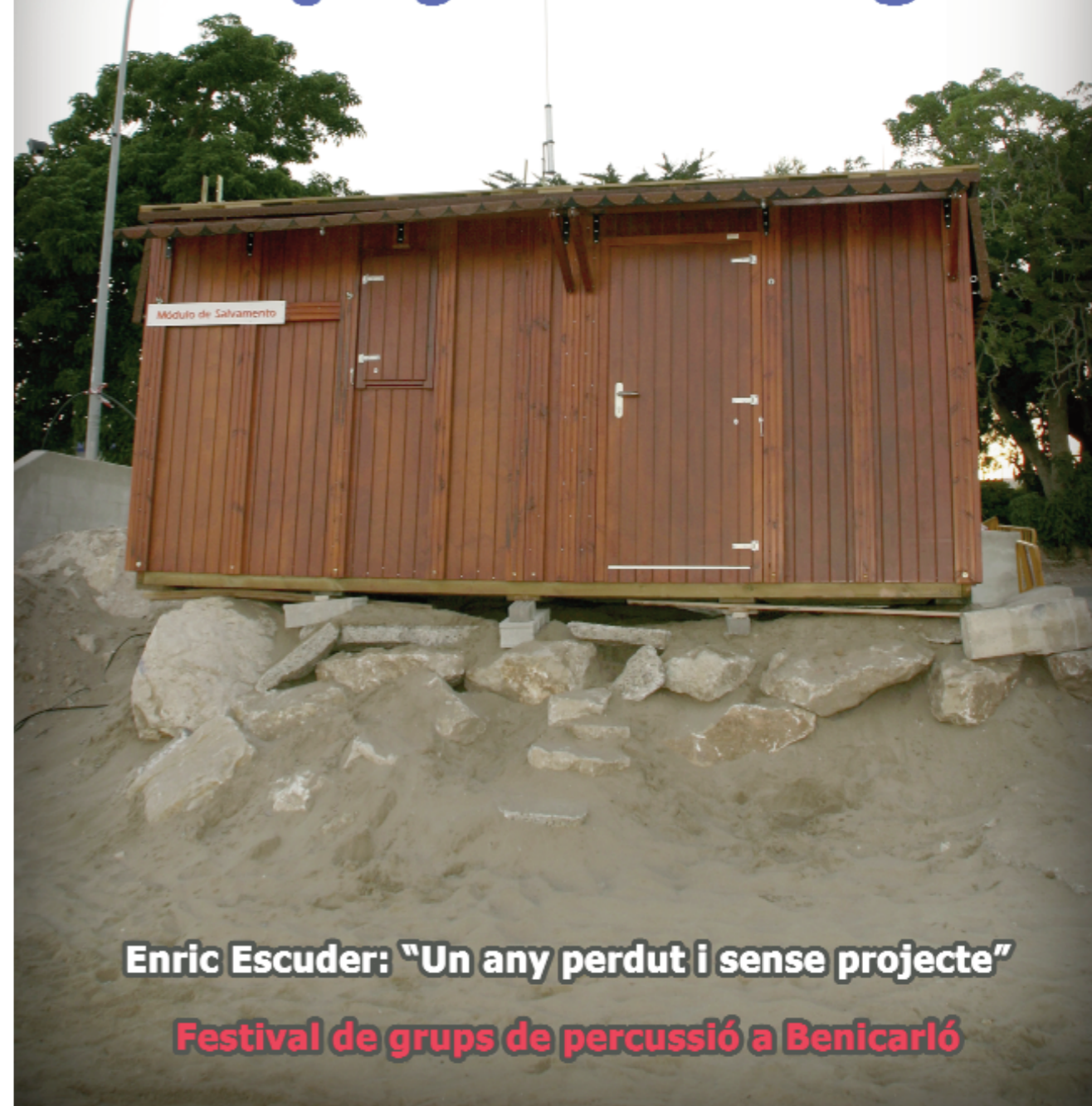
Equip Motor de Participació Ciutadana
Ajuntament de Benicarló

Número 639-20 juny 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

Els castells de sorra del PP a la platja del Morrongo

Castells de sorra al Morrongo

La temporada d'estiu ha arribat i, fins avui, la platja del Morrongo, la més emblemàtica de la ciutat, es trobava en un estat d'obres que afectaven a totes les infraestructures de responsabilitat consistorial. En plena crisi del sector, quan els empresaris i treballadors es queixen del pessimisme del inici de la temporada estival, el Bloc posa el dit a la nafra en una instantània de l'estat en que es troba un dels principals atractius turístics de Benicarló.

text REDACCIÓ

Jose Luis Guzmán, del Bloc, va recordar el passat dimarts que "arriba el moment d'analitzar les millores que es van prometre en una polèmica roda de premsa de fa un any, on la regidora de turisme va qualificar de deplorable l'estat de la platja. Hores d'ara no hi ha un rentapeus cada 45 metres, ni són ecològics com es va dir. Tampoc s'ha aprovat la normativa promesa sobre

convivència i ús de la platja, ni tan sols hem rebut l'esborrany de l'ordenança". A més va indicar que "Benicarló manté dues banderes blaves per a les seues platges, si bé no s'ha aconseguit la tercera bandera per a la Mar Xica, que era un altre objectiu".

Casetes de fusta

S'han millorat els quioscs de restauració per estètica, gràcies a l'esforç econòmic i humà dels que han aconseguit la concessió. Però

tal desemborsament no ha comportat, almenys, una garantia que aquesta concessió siga per més anys, o alguna altra compensació alternativa. Els restauradors del Morrongo han presentat un projecte per a dinamitzar la plaça amb activitats lúdiques i culturals, però no han rebut el suport de l'ajuntament, que fins i tot els ha denegat el préstec d'un escenari desmuntable. Diu Guzmán: "Les casetes queden molt

Ashland, referente en la prevención de riesgos laborales

El pasado 4 de Junio varios alumnos del primer curso del Ciclo Formativo de Grado Superior en "Prevención de Riesgos Laborales" del IES Coromines de Benicarló visitaron la planta de Ashland Chemical Hispania, S.L. de esta localidad. Tras ser recibidos por Victor Agraz, Director de Planta, y la Responsable de Seguridad y Medio Ambiente, pudieron conocer el funcionamiento de la empresa: proceso productivo, organización de la plantilla, producto final y su uso, así como la organización del Recurso Preventivo"

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medio Ambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medio Ambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND

RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano de la Química (ACC) en los Estados Unidos y otras entidades en varios países. El Marco registrada Ashland © 2007, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones Innovadoras • Equipo Global

Mentalitat guanyadora

Intens cap de setmana carregat de competicions que va deixar nombrosos triomfs dels nostres nadadors i nadadores

text REDACCIÓ

L'equip Benjamin del Club Natació Benicarló va disputar dissabte passat 14 de Juny el Campionat Autonòmic en la piscina municipal de Torrevella (Alacant), en piscina de 50 metres i 8 carrers, juntament amb els altres 34 equips rivals de tota la Comunitat Valenciana. L'equip benicarlando va acudir a l'esdeveniment amb alguna baixa significativa per lesió, i que li va perjudicar en el repartiment de medalles, però en general va respondre molt bé en la seua estrena en "l'alta competició", i en piscina de 50 metres, amb un bon comportament en l'aigua, pràcticament sense errors tècnics i millorant les seues marques.

Els millors cronos de l'equip femení van ser a càrrec de Gisele Mateu (4ª) 100 m papallona 1:45.08. Per equips en relleus 4x100 m estils (8ª posició) Vanessa Bel, Anna García, Gisele Mateu i Carla Fresquet; 4x100 m lliures (8ª posició) Noemí Anta, Gisele i Nicole Mateu i Carla Fresquet. L'equip femení va estar format per Anna Garcia, Andrea Remolina, Lara Ferrer, Carla Fresquet, Nicole Mateu, Vanessa Bel, Gisele Mateu, Noemí Anta, Anna Añó i Helena del Castell que va aconseguir el 8º lloc en la classificació final en la seua categoria.

Els millors cronos de l'equip masculí, que va estar una mica més discret, es van aconseguir pels equip de relleus 4 x 100 m estils (14ª posició), Josep Febrer, Arnau Fabregat, David Valdearcos i Juan Diego Ruiz, i 4 x 100 m lliures (15ª posició), David Valdearcos, Arnau Fabregat, Juan Diego Ruiz i Mario Tomás. Un equip format per David Valdearcos, Arnau Fabregat, Josep Febrer, Juan Diego Ruiz i Mario Tomás que va finalitzar en la 20ª posició en la seua categoria.

I l'equip Infantil, Junior i Absolut va disputar a Castelló, en la piscina de la Salera, el Trofeu Interclubs 7, on Susana, Paula, Raquel i Marc van aconseguir triomfs en diverses de les carreres. Destacaren la 2ª posició aconseguida per Lucía Piñana (any 95) en els 100 m lliures, molt competitiva en les jornades del dissabte i diumenge, que promet alinear-se en la primera línia de la natació benicarlanda la pròxima temporada.

En l'equip femení les millors marques van estar a càrrec de Susana del Olmo (1ª) 100 m lliures 1:05.10 - (4ª) 50 m esquena - (5ª) 100 m esquena; Paula Saura (1ª) 50 m papallona 32.68 - (2ª) 50 m braça - (4ª) 200 m lliures - (5ª) 200 m esquena; Lucía Piñana (2ª) 100 m lliures; Raquel Fabregat (1ª) 400 m estils 5:47.74 - (3ª) 200 m estils - (4ª) 200 m esquena; Claudia Campos (4ª) 200 m braça i Sara Marquès (5ª) 200 m estils. Un equip femení compost per María Coll, Montserrat Astor, Susana del Olmo, Sara Marquès, Andra Fuentes, Marina Herrero, Claudia Campos, Oihane Rolindez, Paula Saura, Raquel Fabregat, LluiaLluia Piñana i Meritxell Sospedra.

L'equip masculí també es va desembolicar bé amb Marc Fresquet (1º) 200 m lliures 2:04.80 - (3º) 400 m lliures (5º) 50 m papallona; Ferran Remolina (2º) 50 m braça- (4º) 200 m braça; Agustín Parra (4º) 100 m braça; Joan Ferran Barrachina (5º) 200 m esquena i Marcos Fuente (5º) 200 m braça. L'equip masculí va estar compost per Joan Ferran Barrachina, Vicent Prats, Marc Avila, Marc Fresquet, David Marquès, Ferran Remolina, Agustín Parra, José Antonio Adell, Gerard Saura, Antonio Avila i Marcos Font,

“L'ajuntament no compleix el que per altra banda exigeix a la iniciativa privada.”

ve de la p gina ant

simpàtiques, però la que sera la biblioteca de la platja és la mateixa de sempre, un contenidor de vidre”. L'ajuntament no compleix el que per altra banda exigeix a la iniciativa privada.

A més, l'espai arbrat, que abans ocupava la terrassa d'un bar, s'ha convertit en un "wc" alternatiu (al estar amagat i abandonat), quan podria haver-se aprofitat per situar la biblioteca o com espai de lectura. Fins ahir dijous, les casetes de sanitaris i Creu Roja no es van situar en el seu lloc corresponent perquè les plataformes de ciment no estaven acabades. La situació dels socorristes tampoc pareix la més adient, tenint en compte la estreta sortida que tindrà l'ambulància.

Cadires i taules

L'ajuntament obligarà en el termini de dos anys que el mobiliari de les terrasses de la ciutat siga uniforme, segons ha comunicat als afectats per mitjà d'una circular. Segons Guzmán, "no hagués estat de més que l'ajuntament hagués cedit en l'impost d'ocupació de la via pública, o donat alguna subvenció, tenint en compte la crisi que travessa el sector." Guzmán afirma a més que sobre

aquesta qüestió, diverses regidories estaven portant a terme actuacions divergents. A més, els empresaris han tingut diverses reunions amb l'ajuntament, però han perdut interès en la participació ciutadana a causa de un progressiu descontentament.

“Horripilant”

Guzmán, referint-se a la "cosa" que han plantat en la rotonda que comunica per la costa Peníscola i Benicarló: "Ens hagués agradat escoltar alguna veu discordant sobre "la imatge" de la ratlla del terme. Recuperant el molló, i amb oliveres i carrasques ens haguera quedat una rotonda de bandera". El cometari generalitzat de l'oposició és que no pensen passar per alt les "cantades" d'aquest equip de govern. Hem d'afegir que no els falta raó.

Enric Escuder: "Un any perdut i sense projecte"

text REDACCIÓ

Quan s'acosta el termini del primer any de legislatura del PP, Enric Escuder, ha fet un balanç de la gestió del govern de Marcelino Domingo. Escuder va suggerir el títol: "un any perdut i continuem sense projecte per a Benicarló". Per al PSOE, Domingo no ha sabut aprofitar la confiança dels ciutadans ni la majoria absoluta aconseguida. A més, "el cicle d'eufòria econòmica que ara s'acaba no s'ha aprofitat per a créixer". Per a l'oposició, "el temps de les declaracions de bones intencions s'ha acabat". Entre les actuacions pendents, Escuder va destacar la falta de desenvolupament de les estructures urbanístiques, la immobilitat de les VPO de Sant Gregori, en els accessos en les carreteres, en la construcció del teatre auditori, en la depuradora, la xarxa de sanejament, la pol·lució acústica o el centre de salut.

Altres crítiques es van concretar en la suposada intenció de privatitzar el Conservatori, la gestió de l'àrea d'Hisenda, la carretera de Càlig i el passeig marítim. "El desgavell ha arribat a destituir el regidor de policia", subratllava Escuder referint-se a Ramón Soriano i afegint en to irònic que "ara, la gran panacea que solucionarà els problemes de Benicarló seran els fòrums de participació ciutadana". Referint-se al local que es va oferir a la policia autonòmica, va tornar a dir que "ens dol que l'ajuntament regale patrimoni". Finalment, en referència a les declaracions que va fer l'alcalde Marcelino Domingo sobre el centre de salut, afirmant que "si no es complian els terminis se'n aniria cap a casa", Escuder va opinar que: "Si les inversions no vénen, el que ha de fer Domingo és esborrar-se del PP, però continuar governant".

"Si les inversions no vénen, el que ha de fer Domingo és esborrar-se del PP, però continuar governant".

Caravanes Benimar celebra a Peníscola la seua convenció anual presentant els nous models

text REDACCIÓ

El Grup Trigano, líder europeu de l'oci de capital francès i al que pertany la fàbrica Benimar, va presentar en el marc del castell templari de Peníscola els seus nous models per a aquest estiu. A la convenció van acudir comercials i representants de la signatura de tot el món, així com el seu director general Françoise Feuillet. En la jornada es va presentar un resum anual de vendes i es va valorar el futur del sector. La indústria de Peníscola produeix a l'any uns 2.000 models, que oscil·len entre els 35.000 i els 62.000 euros. La signatura va facturar el passat any 4,7 milions d'euros i empra a 160 treballadors de la comarca del Maestrat. En tota Europa es van vendre en 2007 unes 90.000 unitats noves, 2.000 de les quals a Espanya.

Uns nous models ... molt exclusius

XXVIII TORNEIG D'ESTIU DE FUTBOL SALA

text GREGORIO SEGARRA

El Torneig d'Estiu de Futbol Sala, que començarà el pròxim 1 de juliol, ja té data per al sorteig i lliurament de reglaments als equips: El Divendres 27 de Juny, a les 21,00 hores, a la sala de premsa del Pavelló Poliesportiu Municipal. Així mateix es van desvetllant algunes de les característiques principals del Torneig, que estarà dotat amb 3.075 € en premis -1.500 per al guanyador-

En aquesta edició, cada jugador i tècnic tindrà una fitxa, similar a la de les competicions federades, podent tenir cada equip fins a un màxim de 17 jugadors (14 + 3 substitucions). Els partits es jugaran de dilluns a divendres, entre les 21,00 h. i les 24,00 h. El Trofeu a l'Esportivitat s'ha potenciat i estarà dotat amb 375 € en premis en efectiu i es millorarà la seguretat a la pista de joc.

FESTA FINAL DE TEMPORADA DEL BENICARLO BASE FUTBOL

text BBF

El passat diumenge es va celebrar, a la pista anexa al Pavelló Poliesportiu Municipal, la festa de final de temporada del Benicarló Base Futbol.

L'assistència va ser massiva fins a tal punt, que alguns membres de la junta directiva van vore perillar la seua ració de paella. Els més pessimistes miraven amb certa inquietud com el nivell d'arròs anava baixant i la gent de la cua no s'acabava mai. Però al final va haver menjar per a tots i, fins i tot, haurien pogut menjar una trentena de comensals més.

L'acte va comptar amb la presència del regidor d'esports, Joaquín Pérez Ollo, que va compartir taula amb la junta directiva. L'alcalde també estava present, però va deixar ben clar que només ho estava com a pare i va donar tot el protagonisme institucional de la vetllada al regidor d'esports, que va pronunciar unes mesurades paraules. Després de dinar, el director esportiu del club, Rubén Lores, va presentar, un per un, a tots els equips mentre demostrava les seues aptituds per al món de l'espectacle. Les ovacions més sorolloses van ser per als cadets, que van aconseguir l'ascens de categoria i que la propera temporada formaran part de l'equip juvenil, nova aposta del club per al futbol base local.

Amb aquest acte, es dona per finalitzada la temporada, encara que el proper cap de setmana encara hi ha programat un torneig triangular de caràcter amistós.

AGENDA

Exposició permanent "Bona terra, bona collita".
El món de l'agricultura en Benicarló. Mucbe.

Divendres 20

22.30 h Teatre de Primavera. Representació de l'obra "Rebeldias posibles" a càrrec de la Companyia *Cuarta Pared*. Auditori.

Del dissabte 21 al dilluns 23, Mercat d'Artesania.

17.00 h Pl. dels Mestres del Temple (fins a les 00.00 hores). Organitza: Regidoria de Turisme.

Dissabte 21

19.00 h Visita guiada a l'exposició "Bona terra, bona collita". Centre Cultural Convent de Sant Francesc – Mucbe. Organitza: Mucbe

20.00 h Inauguració de la nova seu de l'Escola de música i teatre Diabolus. C. del Botànic Cabanilles, 5. Organitza: Associació Cultural Diabolus.

Dilluns 23

00.00 h Nit de Sant Joan. Cremà de la foguera, focs d'artifici i revetlla. Platja del Morrongo. Organitza: Ajuntament de Benicarló

Dimarts 24

19.30 h Festival i graduació dels alumnes de 6è de primària del CEIP Marquès de Benicarló. Auditori. Organitza: CEIP Marquès de Benicarló.

Dijous 26

19.30 h Concert de clausura de fi de curs del Conservatori. Auditori.

Dijous 26

21.00 h Concert de la Coral Gent Gran. Claustre del Convent de Sant Francesc. Organitza: Club de la Tercera. Edat

Divendres 27, dissabte 28 i diumenge 29, Romeria a l'ermita del Rocío.

CONFLICTE PEL LITORAL (2)

La Llei 22/1988 de Costes fou recorreguda davant el Tribunal Constitucional a finals de 1988 pels governs autònoms de Galícia, Illes Balears, Euskadi, Catalunya, País Valencià, Cantàbria i Canàries, i pel PP. Es basaven en la invasió de competències autonòmiques de l'ordenació del territori, especialment a les zones de servitud de protecció i d'influència que comportava la llei. També es discutia la limitació als drets de la propietat privada en les zones afectades per la norma.

La sentència del Constitucional es produí l'any 1991. Es reconeixia el dret de les autonomies i municipis a gestionar la franja litoral terrestre. Però confirmava també la competència del govern central per a determinar l'amplada del domini públic marítim i terrestre (DPMT) i de les zones de protecció i influència així com els seus règims jurídics: no edificació a menys de 100 metres de la ribera de mar, l'obligació de deixar una camí de sis metres... El govern socialista modificà -Reial Decret 1112/1992- el reglament de la llei de costes per incorporar la sentència del constitucional.

La victòria dels populars a les eleccions generals de 1996 plantejà la possibilitat d'una nova llei de costes més laxa que la de 1988. Un avantprojecte de 1997, recolzat pels partits nacionalistes, atorgava a la planificació urbanística, municipal i autonòmica, la prioritat sobre la protecció del litoral respecte el govern central. Finalment la modificació es produí en la Llei de Mesures d'acompanyament als Pressupostos de l'Estat per a 2003. Es fixava la competència autonòmica sobre l'ordenació territorial de l'àmbit terrestre del DPMT. La zona de servitud de protecció es fixava en 20 metres per a les àrees que eren urbanes abans de l'aprovació de la llei. S'autoritzaven noves construccions a les servituds de protecció sempre que afavorissen una homogeneïtzació urbanística i s'alinearen amb les edificacions existents. Es fixava també un termini de 24 mesos per a notificar la resolució dels procediments de delimitació o "deslinde". Les ONG ecologistes denunciaren que es facilitava la consolidació de barreres d'edificis a la costa. A finals de 2003, amb el recolzament de Coalició Canària, el govern popular aprovà la modificació de la llei de ports de l'estat. S'obrí el domini públic portuari a l'especulació i al a privatització ja que la modificació permetia "l'alienació, permuta, o en el seu cas cessió gratuïta". De fet, es modificava la llei de costes perquè es podien privatitzar infraestructures costaneres estatals.

La sentència del Tribunal Constitucional i les modificacions legals dels governs populars van "descafeïnar" la llei de costes, però el que ha tingut, fins i tot, més importància en aquest sentit ha segut la dificultat de dur a terme la delimitació o "deslinde" del DPMT. Si no es

determina que és públic i que no, i quines són les zones de servitud de protecció o d'influència, no es pot fer acomplir la legalitat vigent. La Llei de Costes de 1969 ja determinava una delimitació per assenyalar que era domini públic. Amb l'aprovació de la llei de costes de 1988, a les edificacions legals dins del DPMT o zones de servitud, es fixaven concessions per a 30 anys i a les il·legals un termini per ser desallotjades i enderrocades.

Durant els deu primers anys després de l'aprovació de la llei de

1988, el procés de delimitació fou molt lent, amb una mitjana inferior a 200 km anuals a tot l'estat; hi ha uns 10099 km de costa. A partir de 1999, s'accelerà una mica el ritme assolint-se els 400 km anuals. Amb l'arribada dels socialistes al govern central l'any 2004, s'elabora un Pla de Delimitacions amb l'objectiu de completar-los amb de 2008. A desembre de 2007, hi havia delimitat un 82% de la costa estatal, encara que de forma desigual. Així mentre les costes de Castelló estaven delimitades en un 86%, les d'Alacant tant sols ho eren en un 62%. El grau d'edificació costaner influeix de forma clara.

Els propietaris privats afectats s'han oposat des d'un primer moment. Un 90% de les delimitacions són recorregudes legalment. Fins 2003, la gran majoria de sentències eren favorables a l'administració central, però un advocat valencià aconseguí per primer cop l'anul·lació d'una delimitació, en concret a la platja d'Oлива, per part del Tribunal Suprem. S'obrí una via legal que ha segut aprofitada en altres casos. A principis de 2007 es constituí la Plataforma d'Afectats per la Llei de Costes que presentà una queixa a la Unió Europea contra el govern espanyol per una "aplicació arbitrària" de la norma de 1988. La premsa britànica es feu ressò del conflicte.

L'anul·lació de 2003 es basà en un defecte de forma: l'administració no comunicà la delimitació als propietaris afectats quan aquest procés ja s'havia fet amb la llei de costes de 1969 i l'administració considerà que no era necessari informar d'allò que considerava una ratificació. Però hi havia també un problema de fons, el tribunal considerà que la ribera de mar, franja litoral que constitueix el DPMT, pot variar amb el temps de forma natural o artificial i que cal tenir-ho en compte. Si per ports o espigons hi ha erosió de la costa, la mar avança cap el continent i la ribera de mar es desplaça. Al revés també, es poden guanyar terrenys a la mar com per exemple passa a la zona costanera de la ciutat de Barcelona. Quan anys enrere ens hem d'anar per fixar què és ribera de mar? La seva definició geomorfològica sense limitació temporal ha creat certa arbitrarietat. Altres querelles s'han guanyat perquè el procediment de delimitació superà els 24 mesos com fixà la modificació de la llei de costes de 2002.

I la degradació de la costa continua...

Pere Bausà

TAMBÉ TENEN SENTIMENTS

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

ISABEL – CLARA SIMÓ.
El meu germà Pol.
Edicions Bromera. Alzira. 2008.

“El meu germà Pol” és la darrera novel·la publicada per Isabel – Clara Simó, amb la qual va guanyar el premi de novel·la “Ciutat d’Alzira” 2007, en la que se’ns narra la història de Pol, una persona de vint-i-nou anys, afectada per la síndrome de Down.

En una entrevista publicada al “Quadern” de “El País”, l’escriptora explica que la dèria per escriure sobre persones que tenen la síndrome de Down, li va sorgir en la seua època d’ensenyant, quan es trobava amb joves que a banda dels seus problemes havien de carregar amb els de la seua família per tenir un germà afectat per aquesta síndrome. És per això, segurament, que la novel·la està narrada des del punt de vista de la Mercè, la germana petita de Pol, de només dotze anys.

Els pares de Pol són un militar que té el grau de general, tot i que li ha costat molt arribar-hi, extremadament autoritari, se insinua un passat colpista, i una mare preocupada sobretot per la seua bellesa física, tots dos s’han despreocupat des de sempre del seu fill i és la seua germana, la qui malgrat la seua poca edat, es preocupa per ell.

La Mercè, que mostra una maduresa impròpia dels seus anys, va contant-nos els problemes que afecten el seu germà, ella sovint ha de consolar-lo

en els moments en què se sent infeliç, ha de resoldre-li els entrebancs que li presenta la vida, o ha de tractar de solucionar els conflictes que li creen els pares, entre parèntesi exposa aquelles recomanacions que han fet els especialistes per a tractar a Pol i que els seus pares contravenen amb la seua actuació. A més, ha de fer front, en solitari, als seus propis problemes, i ha de reprimir alguns desitjos, com fer-se un “piercing”, per exemple, per no afectar el seu germà.

Isabel – Clara Simó ens porta a un món difícil, el de les persones que pateixen la síndrome de Down i el de les persones que formen part del seu entorn

És molt interessant la part final de la història en què Pol s’enamora d’una xica també afectada per la síndrome de Down, la qual cosa el fa més humà, més intel·ligent i mostra que aquestes persones també tenen sentiments i la problemàtica que cal afrontar per a donar-los sortida.

Isabel – Clara Simó ens porta a un món difícil, el de les persones que pateixen la síndrome de Down i el de les persones que formen part del seu entorn, en una història on hi ha moments d’amor i tendresa, però també d’odi i de violència psíquica, es nota que l’escriptora alcoiana ha fet una bona tasca de documentació. Escrita amb un estil àgil i senzill, la novel·la ens aproxima amb molta sensibilitat a una realitat no sempre mirada de la manera més adient.

La marca promocional del comerç de Benicarló s’ha modernitzat

text REDACCIÓ

La marca promocional del comerç de Benicarló s’ha modernitzat, per tal d’adaptar-la a les tendències gràfiques més actuals, mantenint la seua personalitat. L’estudi Branchat i Ferré s’ha encarregat d’actualitzar el logotip i el símbol promocional que ja va dissenyar el 2002, per a simplificar la seua imatge i facilitar la reproducció en diversos suports. Amb el lema “Comerç de Benicarló” es vol integrar el comerç de la ciutat baix d’una marca unificada amb la què totes les botigues puguen sentir-se identificades.

La imatge promocional figurarà en totes les accions de promoció i dinamització que es duen a terme des de la Regidoria de Comerç i Mercats de l’Ajuntament de Benicarló, a través de l’oficina AFIC (Agència per al Foment de la Innovació Comercial). A més, la marca estarà també present a les activitats organitzades per les associacions locals de comerciants (Unió de Comerços, PYMEC i Associació de Venedors del Mercat), que col·laboren estretament amb l’Ajuntament en la millora del comerç local. Amb l’arribada de la temporada d’estiu, i coincidint amb l’estrena del redisseny de la nova imatge comercial, la Regidoria de Comerç presenta les primeres aplicacions d’aquesta nova imatge. Per un costat, s’ha confeccionat una Guia Comercial de Benicarló en format plànol, amb una tirada de 15.000 exemplars que es repartirà a partir d’aquesta setmana als diversos punts d’informació de la ciutat (Ajuntament, Oficina de Turisme, Mercat...) i als hotels de la ciutat per que els visitants de Benicarló puguen

estar al dia de la seua oferta comercial i de la ubicació dels principals equipaments, monuments i serveis de la ciutat. La guia, editada en 4 idiomes (valencià, castellà, francès i anglès) inclou un apartat especial per al Mercat Central, una relació de carrers, i un complet llistat de botigues que poden localitzar-se al plànol a través d’una quadrícula. Aquesta Guia es converteix en la millor manera de tenir a l’abast de la ma tota la oferta comercial de la ciutat, i es complementa amb l’àmplia informació que el web municipal www.ajuntamentdebenicarlo.org ofereix sobre el comerç de Benicarló.

Per altra banda, s’han redissenyat per adaptar-los a la nova imatge promocional els cartells de rebaixes que l’Ajuntament reparteix entre els comerços per donar una imatge unificada en aquesta temporada. Les botigues interessades en obtenir gratuïtament els cartells poden adreçar-se al Mercat Central o al departament de comerç de l’Ajuntament de Benicarló. Cal recordar que les rebaixes comencen el dilluns 30 de juny i poden durar fins al dissabte 6 de setembre.

El PP s’oblida de l’N-340 a Benicarló a les Corts Valencianes

Josep Maria Pañella va preguntar a les Corts en nom del BLOC: “perquè no inclouen en la moció presentada pel PP en referència a la paralització del desdoblament de la N-340 al seu pas per Castelló la paralització del tram per Benicarló. Pañella recordava que el també diputat del PP Jaime Mundo si que va estar al capdavant de la manifestació feta pels llaurador Benicarlondos. En aquell moment s’estava en campanya i el senyor Mundo del PP havia de fer-se la foto, per a després oblidar-se d’incloure en la moció del PP el tram del Maestrat, contra el qual també s’ha manifestat. Per al BLOC el mes lamentable de Mundo i del PP en general es que ací dic blanc i allí dic negre, però mentre tant el que cal fer es sortir a la foto”.

El diputat nacionalista ha criticat “que tant el PP com el PSOE, mantinguem la sangria econòmica que representa el pagament de l’AP-7, al seu pas des de Castelló a Vinaròs i defensen al mateix temps la seua gratuïtat com han fet en Andalusia i Navarra els governs autonòmics. Al mateix temps això afectaria als professionals del transport i al final als consumidors que en el cas de les comarques Castelló suposa un increment del preu del producte final, carn, pollastre, peix, llet etc.”

El col·lectiu del BLOC de Benicarló lamenta “que l’alcalde Marcelino Domingo i el diputat del PP Jaime Mundo no tinguen comunicació en este sentit”. Una demostració de les crítiques del BLOC de Benicarló es que si hi hagués comunicació interna el regidor d’agricultura Eduardo Arin “estaria al corrent de la moció presentada pel PP a les Corts, cosa que o no s’entera o també te un doble llenguatge ja que també encapçalà la manifestació”.

Nota de premsa del Bloc

Caixa Benicarló obté uns beneficis de 1,6 M € i incrementa el seu patrimoni net un 15,8%

text REDACCIÓ

L'entitat Caixa Benicarló va obtenir en 2007 un benefici net en valors absoluts de 1.676.186,24 € un 7,49% superiors als del 2006, ajudats per l'increment dels Actius Totals Mitjos, que s'han situat a l'acabar l'exercici en els 164,9 M/€ amb un creixement del 7,50% respecte al 2006. El patrimoni net de l'entitat ha augmentat un 15,8% al passar dels 12,6 M € a 14,6 M € a l'acabar el 2007. Aquesta emblemàtica entitat financera local ha obtingut notables resultats que milloren la mitjana de les caixes rurals espanyoles en les principals magnituds de la gestió econòmica, com el ràtio de l'eficiència, marges, o resultat comptable a pesar de les dificultats que ha presentat l'activitat

financera.

L'entitat, tant a través de la seva fundació com des de la pròpia caixa, ha col·laborat amb el Consistori de Peníscola en la restauració del Peiró de l'Assagador de la Creu, amb un 1,4% dels beneficis nets per a entitats socials, vehicles de Creu Vermella Peníscola i Protecció Civil Benicarló per al transport de dependents, la creació de la fototeca José Palanques de la mà de la UNIVERSITAT JAUME I, concedit beques a estudiants dels dos instituts de la localitat i universitaris i va destinar 120.000 euros a la tornada cooperativa. Els seus comptes han estat auditades per More Stephens lbergrup SA. Caixa Rural té en l'actualitat 4.301 socis

Menchu Soriano exposa en La Granota

text REDACCIÓ

La pintora benicarlenda Menchu Soriano ha inaugurat la seva primera exposició individual, "Horitzons", en la Cafeteria La Granota, situada en la Plaça Emperador Carlos I de Benicarló. La seva obra, d'una singular força visual, va ser presentada pel gran artista Fernando Peiró, qui va voler realçar l'enorme emoció i sentiments que tanquen cadascun dels treballs exposats. Entre els dos artistes va quedar palès una intensa complicitat, conreada al llarg de molts anys d'amistat. Menchu va recordar quan als 8 anys va posar per al mestre i Fernando va apuntar que aquell va ser el primer retrat que va fer en la seva vida. L'exposició podrà visitar-se fins al mes de setembre.

Per altra banda, cap ressenyar que la pintora ha estat convidada a participar en l'Exposició col·lectiva d'art contemporani europeu, que se celebrarà en la ciutat alemanya de Colònia. Divuit artistes de diferents països exposaran les seves creacions entre el 30 de Novembre i el 21 de Desembre.

Festival de grups de percussió a Benicarló

text REDACCIÓ

La vesprada del 31 de maig va tenir lloc en el local de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" el I Festival de Grups de Percussió.

Va ser la primera vegada que es feia una trobada d'aquestes característiques i en ella van participar alumnes de les escoles de música "L'Aliança" de Vinaròs i l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló".

La jornada va començar la mateixa tarde quan els participants de tots dos grups es van trobar per a preparar l'audició i compartir moments d'assaig i de companyerisme.

Minuts abans de l'inici de l'actuació el local estava ple de gom a gom i es que familiars, músics, i resta de públic no es van voler perdre aquest esdeveniment.

L'acte començà amb l'actuació del Grup de Percussió de l'Escola de Música "L'Aliança" on van interpretar "Bass Vs Snares" de Dani Ibáñez, "Invention" de Peter Mieg, "Lied" de J. Haydn, "Estudi" de Fink, "Quint Capers" de M. Lefever i "Trommel Quartet" de Siegfried Kolbe, després va ser el torn del grup amfitrió Perkuss-bló amb "Pirulito que bate bate" de N. Rosauero, "Tri-marimba" de Pep Ros, "Parches en contra" de Michael Petters, "Invenció nº 3" J. S. Bach, "Percurteta" de Pep Ros, "3 en 1" David Tarín i "Bidonatje" d'Àlex Llorens, ja per finalitzar els dos grups van interpretar de forma conjunta una adaptació de la coneguda cançó cubana "Guantanamera" la qual va ser molt aplaudida pels presents.

Va ser la primera vegada que es feia una trobada d'aquestes característiques i en ella van participar alumnes de les escoles de música "L'Aliança" de Vinaròs i l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló".

Amb aquest I Festival de Grups de Percussió es posa de manifest l'excel·lent treball que, tan Àlex Llorens com Dani Ibáñez, professors de l'escola de música de Benicarló i de Vinaròs respectivament, estan duent a terme amb els seus alumnes. I és que amb activitats com aquestes es creen i s'enforteixen, encara més si cap, els llaços d'unió entre ambdós entitats musicals com són "L'Aliança" de Vinaròs i l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló".

FOTO!

Conservatori sota la mínima teulada

És ben sabut que el nostre ajuntament no es caracteritza massa pel manteniment dels seus edificis, a no ser, que algun mitjà, normalment La Veu, li pegue una repassada. Certament és tot el contrari, la desídia a la que ens tenen acostumats, en aquest cas sobre l'edifici del Conservatori-Auditori, clama al cel. Si us fixeu en la foto, el rodoli emmarca una zona sense una part dels sostre de l'edifici.

Segons ha pogut esbrinar La Veu, ja porta vora dos anys (deuen esperar que caiga al cap d'algú, per actuar), que aquesta zona de la teulada presenta aquest lamentable aspecte i que provoca, a l'interior, una gotera monumental. Mireu si és gran l'aigua que cau que, aquests passtas dies de pluja, ni poals, ni motxos, ni ... . Aigua a dojo.

La cosa està tan malament que han hagut de canviar la situació dels ordinadors que han d'anar a eixa sala perquè no passe cap desgràcia. I pel que sabem, no és l'única sala que hi ha amb goteres, la que ha d'albergar la unitat central dels ordinadors, que està a l'altra punta de l'edifici (no hi havia altre lloc on ficar-la), casualment, també en té. I encara ni ha més. I ja poden protestar professors, alumnes, AMPA i treballadors, ni cas. Ni el més mínim cas.

La regidora de cultura, com sempre, deu estar a la parra i l'alcalde, dient tonteries sobre si no és rendible el nostre conservatori.

A veure si se n'assabenten d'una vegada: la inversió pública no sempre es mesura per la seua rendibilitat si no per la seua necessitat. Sí, tal com sona, per la seua necessitat. I, el conservatori, ho és. Després de 10 anys, està més que consolidat i si no hi ha diners per mantenir-lo, els busquen, que és la seua feina. Els seus sous, vista la seua ineptitud i ineficiència, si que no ho són, de necessaris. I ens toca aguantar-nos.

Menys parlar i més treballar. Continuarem?

Envia les fotos a laveubenicarlo@terra.es

ve de la p gina anterior

funcionen és a l'aire lliure? En fi, que això és tot el que ha quedat del festival de Bigs Bands, que tan d'èxit de públic i músics va tindre, després de passar pel filtre de la regidora de la (in)cultura benicarlanda. I és que en cada bugada perdem un llençol. Esperem no perden el matalàs!

Els temps estan canviant

Els tafaners hem vist com que des que va arribar la crisi del totxo i desapareixent, al mateix temps, els xiringuitos de crèdit ràpid i les immobiliàries, estos, estan sent substituïts per locutoris telefònics. No és que tinguen massa a veure uns amb els altres però és curiós com el mercat s'adapta a les circumstàncies. I és que ... els temps estan canviant.

La pastera de Déu

Mireu que era difícil superar l'horripilant "cosa" que havien ficat al mig de la rotonda de la ratlla del terme però ho han aconseguit. I és que no satisfets en donar la nota encara ens faltava la traca final: el taüt que estava en negre l'han pintat en blau i blanc. I a la creu negra, típica dels cementiris, li han fet una revora de color roig, ben cridanera (encara més!!). Mireu que són coents, el "frikisme" portat al seu gran extrem. Ara, només fa falta que li fiquen una llum a dins i, per la nit, semblarà com una aparició: la pastera de Déu. Ja ho veiem, encara l'acabaran convertint en un centre de pelegrinatge. Ni Lurdes.

Les tres ...

Els tafaners, fins ara, només coneixiem el sistema de les tres erres per a tindre un entorn natural en condicions: Reduir, Reutilitzar i Reciclar. Però no, ara, el regidor Escuder, ens ha

En primer lloc el festival de Big Bands i després la rotonda del terror... alguns pensaran que això es un malson cultural! TORNA FLOS! TORNA GUZMÁN!

descobert un de nou, i que no coneixiem, i que segons diu està instal·lat al nostre ajuntament, el de les tres des: dilapidació, descontrol i desgovern. Pel que hem pogut deduir només serveix per a les entitats públiques i no apanya res. Les solucions al problema l'haurem de deixar a la polivalència inventiva d'Escuder.

L'èxit educatiu

Ara resulta que la nostra Genialitat Valenciana ha incorporat una mena de repàs d'estiu per els alumnes que han suspès al juny. El programa és diu èxit i serà impartit per aquells professors que ho sol·liciten. Com una mena de competència als repassos tradicionals amb l'alumnat amb assignatures pendents. Segurament, més d'un dels supesos, com ho fan els mateixos instituts, doncs ja deu estar pensant que si van ... alguna cosa poden portar guanyada. I és que els nostres

governants educatius sembla que no saben que fer per tallar la seua ineficiència. I és que no saben que fer per no morir ... d'èxit.

L'èxit educatiu (i 2)

I parlant de la nostra educació la Genialitat no sap que fer per tal de boicotejar l'assignatura de l'Educació per a la ciutadania. Ara s'ha inventat ficar-la juntament amb l'assignatura de filosofia i, si volíem caldo, doncs, dos tasses: vol que siga en anglés i, fins i tot, poder aprovar-la amb un treball o fer-la optativa. El que no diuen és que aquesta assignatura, implantada a Europa des de fa anys, forma part del currículum obligatori i que, si no és fa, o és fa incorrectament, pot donar peu a que l'alumne no aconseguisca la titulació adient, perquè el títol de l'alumnat és estatal i no autonòmic. Al final ho aconseguiran, acabaran convertit l'educació en un bufalagamva. Si no ho és.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Curiosos casaments

Són tant curiosos que, fins i tot, sortim per la tele. Pel que és veu en algunes parròquies del nostre poble s'havien fet unes quantes unions matrimonials, diguem, no massa ortodoxes. I, tan poc ortodoxes eren que van alçar les sospites dels jutjats. En uns pocs mesos els capellans de la nostra ciutat havien casat més ciutadans africans amb espanyoles que en tot l'any passat. Clar i com els matrimonis que venen directament de la nostra benvolguda església catòlica, apostòlica i romana tenen dret de llei, doncs ací pau i allà glòria. I era curiós pel fet que cap dels contraients ni era, ni vivia, ni estava empadronat, al nostre poble. Com a Las Vegas, tu!

Curiosos casaments (i 2)

I és que l'amor no n'entén de fronteres. Perquè segons sembla, els contraients, deien que s'estimaven. I davant d'aquest fet, que havia de fer el capellà? El que no li deien al capellà era que l'amor que es professaven era tan, tan gran, que l'espanyola s'emportava més de 3000 euros. O que alguns dels contraients ja s'havien casat més d'una vegada. O que, fins i tot, algun dels contraients no era el qui deia ser, que el que apareixia als papers es trobava a l'Àfrica. Als tafaners no ens estranya. Els capellans no n'entenen de lleis terrenals, ells només estan per les divines, per a això, ja estan els jutjats! Això sí, per si de cas, del bisbat ja els han fet arribar una missiva, terrenal, aquesta, indicant-los que ... compte, perquè l'amor humà ... no és tan pur com el diví.

Recuperant tradicions

Alguns tafaners vam assistir-hi a l'assemblea de la nostra Caixa Rural de Benicarló. I quina sorpresa més agradable vam tenir quan ens van regalar un parell de baralles de cartes i un dominó. Certament, tot un encert. A veure si així la gent comença a recuperar les seues tradicions i és deixa de passar-se hores i hores davant de la tele, mirant *espanyas directos*, o el *tomate* eixe o la *salsa rosa*. I és que els jocs de taula, de sempre, desenvolupen i obrin la ment. Tot el contrari que els programes eixos de tele-brossa, que només fa babaus. Aplaudim la iniciativa de la nostra caixa.

Usura petrolera

En primer lloc els tafaners pensem que tenen raó els transportistes en tant que sempre paguen "el pato", els mateixos: els camioners autònoms. Són més del 80%. Transporten les mercaderies de

les grans cadenes de distribució però aquestes, de manera abusiva, com usurers, els imposen els seus preus que, massa vegades, estan a sota de costos. I l'administració mirant cap un altre lloc. Això sí, les petrolieres i els bancs (tots són els mateixos), es freguen les mans amb "pingues" beneficis que superen en més del 15% allò obtingut, en el mateix període de l'any passat. I a aquests, ningú els diu que s'estrenyen el cinturó. O que el govern els cobre els impostos de manera proporcional al que han guanyat i que després els invertisca en serveis bàsics de la població. O que els obligue a deixar d'especular amb els preus del petroli. O que ... I és que ja ni ha prou!

Carro de la compra

No ens enganyem, amb el que han guanyat venent fins a la teulada, tots els productes dels que havien fet acopi, les grans superfícies han fet el seu agost particular. Han cobert amb escreix les possibles pèrdues per no tindre uns dies subministrament. I és que, com saben que la gent no té mesura, davant l'alarmisme causat, tinells ben plens. Carros de la compra fins a dalt per a no sé sap quina escassetat. Gent comprant patacades de llet i arròs no siguera cas que ... Al final, llet agra i arròs corcat, i a comprar altra vegada. Negoci redó!

Festival de jazz a Benicarló

Tres dies de bona música s'han convertit en una hora i mitja, si arriba, a càrrec, només de la Big Band de Benicarló i, segons hem esbrinat, una banda més. A més, el faran en recinte tancat, a l'auditori. Què no entenen que aquesta mena d'espectacles com millor

Senyora Garcia

Aix és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Avore. Cada dia flipo més. Ens hauriem de centrar una mica i fer les coses d'una manera més coherent i racional. Hi ha vegades que aquesta revista no té una línia i per això reclamo tantes vegades que algú s'hauria de plantejar la redacció d'un llibre d'estil. Encara que només siguen quatre o cinc fulls, però redactats entre tots i que li donen una certa uniformitat i regularitat. Aquesta setmana ha seguit massa. Aniré escrivint sense ordre ni concert - com vostés- i diré les coses que no acabo d'assimilar. Per això es podria dir que aquesta setmana tota la secció és una gran espifiada des del meu punt de vista. Potser a vosté li sembla el contrari. He vist un parell de coses que, en el seu conjunt, formen una metàfora del nostre pas per la terra i fan palesa aquella frase del "sic transit gloria mundi". Primer m'he trobat amb una necrològica que, amb tots els respectes cap als afectats, espero que no encete una secció fixa a la revista. Més endavant, se'ns dona la notícia del naixement d'un xiquet. Fa unes setmanes un feia la comunió. Si s'ha de fer una crònica rosa, vagen a fer fotos de batejos, casaments, comunions i funerals i totes les setmanes tindran una pàgina sencera. Només cal posar un cadira a la porta dels temples de la ciutat i ja està. Jo ho respecto tot, però em sembla que aquesta revista no ha d'anar per eixe camí encara que venga tres exemplars més. Per a fer eixes coses, ja estan els altres, que no hi ha festa ni sarau que els passe per alt i el reflexen a les seues pàgines. Un altre tema és si el motiu és la manca de col·laboradors, que això també és una cosa sagnant. No entenc com amb la nòmina de gent que

apareix a les pàgines centrals que se suposa que escriu, s'haja de recurrir a això. Dels dinou de la llista, gairebé la meitat fa més d'un any que no col·laboren. Fins i tot hi ha alguns que no sabria dir si ho han fet mai. L'excusa sempre és la mateixa, que tothom té molta feina. Però els demés també en tenim tanta o més que els que no escriuen, i aquesta publicació requereix l'ajuda de tots. Ara, que si el que es pretén és deixar-la caure, ho tenen ben fàcil, perquè la gent es socarra, es cansa i al final no pot ser que sempre siguen els mateixos els que penquen. Només és una reflexió en veu alta que no tinc cap dubte que no arribarà enlloc i que no aprofitarà per a res. Tan se val. Que cadascú es quede a casa amb la seua feina, que els de sempre donaran el callo per a procurar la supervivència d'aquest ... projecte? Una altra cosa que tampoc no entenc són les fotos del doctor Climent. No les entenc tot i que he de reconèixer que aquesta setmana m'ha fet riure. Tampoc no entenc per què segueixen escrivint Ferran amb accent a la "a". Tampoc no entenc per què li han canviat el cognom al tècnic

d'esports de l'ajuntament, que li diuen Herreros i clar, el nostre amic el salt l'ha batejat com a Ferrers. Però de tot el que he dit, la més grossa vé ara. Si al nostre poble no som capaços de posar-nos d'acord per a construir habitatges de protecció oficial, podem buscar una foto d'un solar buit, o posar un senyal fictici o ves a saber què. Però el que no puc comprendre de cap manera és que a la portada d'una publicació que es diu La Veu de Benicarló - de Benicarló-, aparega una foto del poble del costat on si que es fan eixa classe d'habitatges. I a mi què? Si tenim el que ens mereixem, tenim el que ens mereixem, però no cal vore el que tenen els demés. Potser siga perquè van una mica més vius que els que tenim ací i fan les coses d'una altra manera. Són coses dels rojillos, que només penses en coses socials i demés falòrnies. Per cert, que per més que he buscat, no he trobat la paraula "vivenda" a cap diccionari, encara que si que existeix en gallec no sé si eixa era la idea.

L'ENCERT DE LA SETMANA

Molt bona la foto del nostre honorable. Sembla que ens la dedica a tots els benicarlandos.

Allò de sempre, turísticament, arribem tard

Recorden vostés, ara farà un any, les dures paraules de la regidora de turisme, recent arribada al càrrec, enumerant tot un seguit de deficiències en la nostra platja més emblemàtica, la del Morrongo, i el seu entorn? Recorden quan va dir que no hi havia temps material per poder abordar aquesta problemàtica i solucionar-la?

Certament, un any per no recordar. Però ara, tot i reconèixer la raó d'aquelles dures paraules, ara, a les portes de la temporada estiuenca, on estem?

I ací arriba el problema, estem empantanats. Havent hagut temps, de sobra, per resoldre les deficiències més importants resulta que ara han començat a fer la faena. Més tard que quan s'havia criticat, quan la temporada ja ha començat (sort que les pluges l'ha endarrerit que si no ...). Ara tenim tota aquella zona potes amunt i amb turistes pululant, que quda mol bé. I damunt sense albirar un criteri clar, i racional, d'actuació.

Fins el dia 19 de juny, la plataforma que ha d'albergar les casetes de la Creu Roja i els sanitaris seguien en obres, amb les molesties propies, i avui divendres per fi aquestes instal·lacions son en el lloc "previst". Cal afegir que potser els de "Costes" tinguen alguna cosa a dir sobre aquesta estructura de formigó, però això ja seria altra història. Estem parlant que durant

639

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

pràcticament tot el mes de juny, s'ha donat una imatge molt trista de la previsió dels organismes públics per executar les obres necessàries. Els turistes no tenien on fer les seues necessitats, ni la caseta dels salvavides estava acabada. Volem pensar que mentre s'imprimeix aquesta publicació haurà millorat la situació: nosaltres si que volem ser previsors.

Però no ens quedem al Morrongo: Si continuem per l'inexistent passeig marítim sud, ens trobem amb una sortida d'aigües pluvials que desemboca en el mar, i que de vegades es converteix en sortida de moltes altres coses. Entre altres objectes inversemblants, aquesta mateixa setmana havia allí mateix semienterrat en "el fang" un embull de ferros que algun dia va ser una bicicleta. Com fa anys que es denuncia i se sap, seguim sense depuradora i la mar fa fàstic en punts que haurien de ser d'una platja neta, "font d'orgull i riquesa", que dirien alguns.

Aquest any s'ha donat una impressió de mà dura, estrenyent als empresaris, filant molt fi amb tot el que a la iniciativa privada pertoca i, per altra banda, s'ha arribat tard i malament en el que a l'ajuntament correspon. Veurem si almenys aquestes obres tardanes funcionen bé i podem gaudir de l'estiu en pau i harmonia. Com diu la dita "molt de soroll i poques nous".

Per Xavi Burriel

"Només paella o no més paella?"

El còmic

El còmic

EDITORIAL

Carxofa: Una tractorada de carxofes per a tots els xiquets i xiquetes, i no tant xiquets i xiquetes, que han acabat el curs amb èxit. Després d'un any de faena ara tenen les vacances ben merescudes. Poden repassar alguna cosa però sense amoïnar-se massa, més val que dediquen temps a la lectura, encara que siga de la Veü.

Panissola: Una altra tractorada, però ara de panissoles, per als nostre polítics, siguen del color que siguen. Com es pot construir tant en un poble i no deixar espais per a infraestructures com ara escoles? Com es pot permetre el creixement d'un poble sense pensar en els serveis? Hi ha que ser molt rucs o molt aprofitats. Ara els xiquets en barracons, l'escola nova, ja veurem diuen, dos cecs, i el centre de salut? Tururut!

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veü respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veü es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Publicitat **PUBLIKAT**
Agència de Publicitat